

[Breckmann]

En fjerde årsag til miseren er som sagt et lønniveau, som er to gange så højt som det skotske og islandske i fiskeindustrien, hvis eksport vi konkurrerer med, og som det voksende antal arbejdsløse på Færøerne må bære prisen for. Det er fagforeningernes og politikernes stivnakkethed, de arbejdsløse må betale den yderste pris for.

På Færøerne lider vi desværre også nu under et skattetryk, som oven i et langt højere prisniveau end Danmarks på alle varer, feriepriser, transport og tjenesteydelser slukker enhver gnist af foretagsomhed.

En femte årsag er, at regeringen nu har opgivet sit oprindelige krav til landsstyret om en politisk-økonomisk disciplin, som kan få gang i hjulene igen, og deri ligger særlig en skatte- og lønreduktion til forbedring af konkurrenceevnen.

Jeg vil her fra talerstolen udtrykke et stærkt personligt ønske om, at PØ-udvalget besøger Færøerne så hurtigt som muligt. Jeg vil også anbefale Det Konservative Folkeparti at sende en delegation til Færøerne for at undersøge, hvad der er galt, og hvordan man fra begge sider i Folketingets sal kan hjælpe den færøske økonomi.

Jeg vil slutte med at takke især statsministeren, der er fagminister for Færøerne, men også de øvrige fagministre, som jeg har henvendt mig til i mange anledninger, for deres velvilje over for mine henvendelser, og jeg håber, at vi kan fortsætte med det gode samarbejde.

Jeg skal afslutningsvis beklage, at Færøernes stilling er blevet sådan, at den optager en så stor del af Folketingets tid, men generelt vil jeg takke for den velvilje, som Færøerne har mødt både under den afgåede og under den nuværende regering, og jeg håber, at den velvilje vil fortsætte.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal love at gøre det meget, meget kort i betragtning af det sene tidspunkt.

Et afgørende tema i dag har naturligvis været skattereformen – det havde jeg ligesom forudset. Men det viste sig jo i høj grad også at blive regeringsskiftet, det kom til at dreje sig om. Det var klart, at i hvert fald skattereformen ville optage sindene meget, og derfor forekommer det indlysende, at der i dag er blevet brugt megen tid på dette område. At der også

blev brugt så megen tid på regeringsskiftet, kunne man måske også nok have forudset, når vi nu tænker på, at vi har et valg her til efteråret. Vi må nok erkende, at vi trods alt er i en valgkamp, når der går så lang tid med en debat, som den, vi har haft i dag.

Lad mig derfor i denne forbindelse nævne, at det er en udbredt og ikke ubegrundet opfattelse, at skattetrykket vil stige. Det har vi også hørt her i dag. Jeg vil derfor anføre, at selv om regeringen ihærdigt har søgt at dementere, at skatterne vil stige, så synes intet at underbygge sådanne dementier. Derfor forekommer det politisk og politologisk, kan man sige, rimeligt at forudsætte, at skattetrykket de facto vil stige.

Det bringer mig direkte ind på det i og for sig uløselige forhold, der er mellem skat og sundhed. Der er ikke blevet nævnt ét ord om sundhed i dag under denne debat. Sundhed og skat er ganske naturligt beslægtede. Forøgelsen af skatterne betyder generelt en forværret sundhedstilstand; det kan ingen være i tvivl om. Det er der faktisk beviser på. Direkte giver skatteforhøjelserne psykisk ustabilitet i den almindelige befolkning, hvilket svækker sundhedstilstanden. Skatteforhøjelserne svækker konkurrenceevnen, øger antallet af virksomhedsslukninger, forøger ledigheden og ødelægger boligmarkedet yderligere, og sådan kunne man fortsætte.

Alle de her nævnte effekter af skatteforhøjelserne er et hammerslag direkte rettet mod sundhedstilstanden. Lad mig i denne sammenhæng nævne, at den offentlige regulering og styring og de konstante skatteforhøjelser er en væsentligt medvirkende faktor, hvad angår bl.a. de tragiske selvmord.

Den økonomiske afmatning, der naturligvis følger af skatteforhøjelser, betyder ganske naturligt, at samfundet som helhed får reducerede økonomiske ressourcer, hvilket giver færre midler at købe sundhedsydelser for.

Den almindelige befolkning har god grund til at undre sig over, at skatterne konstant er blevet skruet i vejret, samtidig med at der stadig er alvorlige køproblemer i sundhedssektoren. Af den sidste ventelistestatistik fra Sundhedsstyrelsen fremgår det, at ventelisterne på visse operationer til stadighed er stigende. Lad mig direkte sige, at dette simpelt hen er utilfredsstillende og uacceptabelt. Først plyndrer